

радость; съвсемъ противното сѣ слѣдѣва съ дѣшата; когато върши грѣхътъ, та има радость, а като го извърши, има болестъ, и таа болестъ не е дрѣго, освенъ едно гризение на съвѣсть-та. Нека мълчатъ отъ възъ угата колко щѣтъ: обаче съвѣсть-та обвинява отъ вѣтрѣ, и обвинение то на съвѣсть-та е най-жестокото мъчение на дѣшата. Константа Цариградскый царь (повѣствѣва въ лѣтописыты си Георгый Кедринъ) по причина на подозрѣние за царцината, която не иска да има съдѣшникъ ни сѣнка, пресилилъ по-малкыа си братъ Теодосіа, да напѣсти царскыа дворъ, и да иде та да сѣ калѣгери, и да сѣ рѣкоположи Діаконъ. Той сѣ рѣкоположилъ, нъ това не стигнало, защото подиръ малко дни накаралъ да го оубиѣтъ. Новый Каїнъ братодѣица, свѣтотатѣцъ помислилъ че ще живѣе безъ страхъ, и безъ опасность, ако бы царѣвалъ безъ брата си, нъ презъ неа ношь въ най-мрачната тъмнина, когато мъчителътъ щалъ да зажюми, ето че сѣ исправѣ предъ него неправедно оубитиѣтъ мѣ братъ Теодосій, облеченъ въ свѣщенното облекло като Діаконъ, и като държалъ въ рѣкѣтъ си една чаша пзана отъ кръвъ-та си, която още пѣскала топла пара, пій брате, мѣ рѣкълъ съ единъ страшенъ гласъ; азъ съмъ братъ ти Теодосій, що го оуби ти; това е кръвъ-та ми, за която си былъ жаденъ, испій а, и насыти кръвнишката си жажда, пій брате. На таквощъ видѣние, и на таквизи дѣмы окажннѣтъ царь сѣ растрепералъ, оуплашилъ сѣ, станжалъ като мъртъвѣз; става отъ леглото си, оставѣ сънѣтъ, преминѣва на дрѣго мѣсто въ палата; запира сѣ, потдѣхнѣва си малко, лѣга си пакъ да спи, и пакъ същото привидѣние съ същѣа гласъ: брате пій. Тѣй днесъ, тѣй ѣтрѣ, тѣй сѣкой день; колчѣмъ пѣти отика да зажюми на сънѣ, дохажда и братъ мѣ да мѣ стресне сѣрдцето, брате пій. Искѣ да излѣзе на полетата, по градиныты, по лѣвъ, та дано нѣкакъ избеаи печалната си дѣшѣ отъ страшното сновидѣние, нъ и тамъ го гони тѣй привидѣние, тамъ го заплашѣва, тамъ го черти съ смъртоносната чаша: брате пій. Най-сетнѣ мѣ дѣтѣнѣва, намыслѣва да трѣгне отъ Цариградъ, да мине презъ море въ Сициліа, та дано сѣ махне злато, като промѣни мѣстото, нъ на пѣсто; на сѣкадѣ носи съ себе си мъчение то, защото държи въ съвѣсть-та си причината на мъчение то; на сѣкадѣ варѣви съ него заедно мрачната онаа сѣнка: брате пій; и тѣй до кога? до когато по праведно Божіе попѣчение, като прекаралъ за мал-